

Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (femte avdelningen)

av den 25 juni 2020*

”Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder som vidtagits med hänsyn till situationen i Ukraina – Frysning av tillgångar – Förteckning över de personer, enheter och organ som omfattas av frysningen av penningmedel och ekonomiska resurser – Bibehållande av sökandens namn i förteckningen – Rådets skyldighet att kontrollera att ett beslut av en myndighet i tredjeland har fattats med iakttagande av rätten till försvar och av rätten till ett effektivt domstolsskydd”

I mål T-295/19,

Oleksandr Viktorovytj Klymenko, Moskva (Ryssland), företrädd av advokaten M. Phelippeau,

sökande,

mot

Europeiska unionens råd, företrädd av A. Vitro och P. Mahnič, båda i egenskap av ombud,

svarande,

angående en talan enligt artikel 263 FEUF med yrkande om ogiltigförklaring av rådets beslut (Gusp) 2019/354 av den 4 mars 2019 om ändring av beslut 2014/119/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina (EUT L 64, 2019, s. 7), och av rådets genomförandeförordning (EU) 2019/352 av den 4 mars 2019 om genomförande av förordning (EU) nr 208/2014 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina (EUT L 64, 2019, s. 1), i den del sökandens namn har bibehållits i förteckningen över de personer, enheter och organ som omfattas av dessa restriktiva åtgärder,

meddelar

TRIBUNALEN (femte avdelningen)

sammansatt av ordföranden D. Spielmann samt domarna O. Spineanu-Matei och R. Mastroianni (referent),

justitiesekreterare: E. Coulon,

följande

* Rättegångsspråk: franska.

Dom

Bakgrund

- 1 Detta mål är ett av de mål om de restriktiva åtgärder som vidtagits mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina till följd av att demonstrationerna på Självständighetstorget i Kiev (Ukraina) slogs ned i februari 2014.
- 2 Sökanden, Oleksandr Viktorovytj Klymenko, har varit minister för intäkts- och avgiftsfrågor i Ukraina.
- 3 Den 5 mars 2014 antog Europeiska unionens råd beslut 2014/119/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina (EUT L 66, 2014, s. 26). Samma dag antog rådet förordning (EU) nr 208/2014 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina (EUT L 66, 2014, s. 1, och rättelse i EUT L 350, 2014, s. 15).
- 4 Skälen 1 och 2 i beslut 2014/119 har följande lydelse:
 - ”(1) Den 20 februari 2014 fördömde rådet i starkaste ordalag allt bruk av våld i Ukraina. Rådet uppmanade till ett omedelbart upphörande av våldet i Ukraina, och full respekt för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna. Det uppmanade Ukrainas regering att visa största möjliga återhållsamhet och oppositionsledarna att ta avstånd från dem som tillgriper radikala åtgärder, inbegripet våld.
 - (2) Den 3 mars 2014 enades rådet om att fokusera restriktiva åtgärder på att frysa och driva in tillgångar för personer som har fastställts som ansvariga för förskingring av ukrainska offentliga medel och personer som är ansvariga för kränkningar av de mänskliga rättigheterna i Ukraina, i syfte att befästa och stödja rättsstatsprincipen och respekten för de mänskliga rättigheterna i Ukraina.”
- 5 I artikel 1.1 och 1.2 i beslut 2014/119 föreskrivs följande:
 - ”1. Alla penningmedel och ekonomiska resurser som tillhör, ägs, innehas eller kontrolleras av personer som har fastställts som ansvariga för förskingring av ukrainska offentliga medel och personer som är ansvariga för kränkningar av de mänskliga rättigheterna i Ukraina, och fysiska eller juridiska personer, enheter eller organ som har anknytning till dessa, enligt förteckningen i bilagan, ska frysas.
 2. Inga penningmedel eller ekonomiska resurser får direkt eller indirekt göras tillgängliga för eller utnyttjas till gagn för de fysiska eller juridiska personer, enheter eller organ som förtecknas i bilagan.”
- 6 Närmare villkor för denna frysning av tillgångar fastställs i artikel 1.3–1.6 i beslut 2014/119.
- 7 De restriktiva åtgärderna i fråga infördes, i överensstämmelse med beslut 2014/119, genom förordning nr 208/2014, där närmare bestämmelser om åtgärderna fastställs, i allt väsentligt i samma ordalag som i nämnda beslut.
- 8 Namnen på de personer som avses i beslut 2014/119 och i förordning nr 208/2014 återfinns i förteckningen i bilagan till nämnda beslut och i bilaga I till nämnda förordning (nedan kallad förteckningen), och där anges även motiveringen till varför personerna har upptagits i förteckningen. Från början fanns inte sökandens namn med i förteckningen.

- 9 Beslut 2014/119 och förordning nr 208/2014 ändrades genom rådets genomförandebeslut 2014/216/Gusp av den 14 april 2014 om genomförande av beslut 2014/119 (EUT L 111, 2014, s. 91) och genom rådets genomförandeförordning (EU) nr 381/2014 av den 14 april 2014 om genomförande av förordning nr 208/2014 (EUT L 111, 2014, s. 33) (nedan gemensamt kallade rättsakterna från april 2014).
- 10 Genom rättsakterna från april 2014 beslutades att sökanden skulle läggas till i förteckningen med personuppgiften ”f.d. minister för intäkts- och avgiftsfrågor”, jämte följande motivering:
- ”Person som är föremål för straffrättsliga förfaranden i Ukraina för att utreda brott i samband med förskingring av ukrainska statliga medel och olaglig utförsel av medlen ur Ukraina.”
- 11 Sökanden väckte talan om ogiltigförklaring av rättsakterna från april 2014, i den del de avsåg honom, genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 30 juni 2014. Talan registrerades med målnummer T-494/14.
- 12 Den 29 januari 2015 antog rådet beslut (Gusp) 2015/143 om ändring av beslut 2014/119 (EUT L 24, 2015, s. 16) och förordning (EU) 2015/138 om ändring av förordning nr 208/2014 (EUT L 24, 2015, s. 1).
- 13 I beslut 2015/143 förtydligades, med verkan från den 31 januari 2015, kriterierna för upptagande i förteckningen av personer som omfattas av frysningen av tillgångar. I synnerhet ersattes artikel 1.1 i beslut 2014/119 med följande:
- ”1. Alla penningmedel och ekonomiska resurser som tillhör, ägs av, innehas av eller kontrolleras av personer som har fastställts som ansvariga för förskingring av ukrainska offentliga medel och personer som är ansvariga för kränkningar av de mänskliga rättigheterna i Ukraina, och fysiska eller juridiska personer, enheter eller organ som har anknytning till dessa, enligt förteckningen i bilagan, ska frysas.
- Vid tillämpningen av detta beslut innefattar personer som har fastställts som ansvariga för förskingring av ukrainska offentliga medel personer som är föremål för utredning av de ukrainska myndigheterna
- a) för förskingring av ukrainska offentliga medel eller tillgångar, eller för medverkan till detta, eller
- b) för missbruk av tjänsteställning som en offentlig tjänsteman gör sig skyldig till för att uppnå oskäligen fördelar för sig själv eller för en tredje part, vilket orsakar en förlust för ukrainska offentliga medel eller tillgångar, eller för medverkan till detta.”
- 14 Förordning nr 208/2014 ändrades genom förordning 2015/138 i enlighet med beslut 2015/143.
- 15 Den 5 mars 2015 antog rådet beslut (Gusp) 2015/364 om ändring av beslut 2014/119 (EUT L 62, 2015, s. 25) och genomförandeförordning (EU) 2015/357 om genomförande av förordning nr 208/2014 (EUT L 62, 2015, s. 1) (nedan gemensamt kallade rättsakterna från mars 2015). Genom beslut 2015/364 ändrades artikel 5 i beslut 2014/119 så, att de restriktiva åtgärderna förlängdes vad gäller sökanden till och med den 6 mars 2016. Dessutom ändrades bilagan till det sistnämnda beslutet. Genom genomförandeförordning 2015/357 ändrades i konsekvens härmed bilaga I till förordning nr 208/2014.

- 16 Genom rättsakterna från mars 2015 beslutades att sökandens namn skulle kvarstå i förteckningen med personuppgiften ”f.d. minister för intäkts- och avgiftsfrågor” tillsammans med följande nya motivering:
- ”Person som är föremål för utredning av de ukrainska myndigheterna för förskingring av offentliga medel eller tillgångar och för missbruk av tjänsteställning i egenskap av offentlig tjänsteman i syfte att uppnå oskäligen fördelar för sig själv och för tredje man, vilket orsakat förluster för Ukrainas offentliga medel eller tillgångar.”
- 17 Sökanden väckte talan om ogiltigförklaring av rättsakterna från mars 2015, i den del de avsåg honom, genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 15 maj 2015. Talan registrerades med målnummer T-245/15.
- 18 Den 4 mars 2016 antog rådet beslut (Gusp) 2016/318 om ändring av beslut 2014/119 (EUT L 60, 2016, s. 76) och genomförandeförordning (EU) 2016/311 om genomförande av förordning nr 208/2014 (EUT L 60, 2016, s. 1) (nedan gemensamt kallade rättsakterna från mars 2016).
- 19 Rättsakterna från mars 2016 innebar att tillämpningen av de restriktiva åtgärderna förlängdes, bland annat avseende sökanden, till och med den 6 mars 2017. Motiveringen till hans upptagande i förteckningen ändrades inte i förhållande till rättsakterna från mars 2015.
- 20 Genom handling som inkom till tribunalen den 28 april 2016 justerade sökanden, med stöd av artikel 86 i tribunalens rättegångsregler, sin talan i mål T-245/15 och yrkade även ogiltigförklaring av rättsakterna från mars 2016, i den del de avsåg honom.
- 21 Genom beslut av den 10 juni 2016, Klymenko/rådet (T-494/14, EU:T:2016:360), meddelat med stöd av artikel 132 i tribunalens rättegångsregler, biföll tribunalen den talan som nämnts i punkt 11 ovan och slog fast att den var uppenbart välgrundad. Tribunalen ogiltigförklarade följaktligen rättsakterna från april 2014 i den del de avsåg sökanden.
- 22 Den 3 mars 2017 antog rådet beslut (Gusp) 2017/381 om ändring av beslut 2014/119 (EUT L 58, 2017, s. 34) och genomförandeförordning (EU) 2017/374 om genomförande av förordning nr 208/2014 (EUT L 58, 2017, s. 1) (nedan gemensamt kallade rättsakterna från mars 2017).
- 23 Rättsakterna från mars 2017 innebar att tillämpningen av de restriktiva åtgärderna förlängdes till och med den 6 mars 2018, utan att motiveringen till sökandens upptagande i förteckningen ändrades i förhållande till rättsakterna från mars 2015.
- 24 Genom handling som inkom till tribunalen den 27 mars 2017 justerade sökanden på nytt sin talan i mål T-245/15 och yrkade även ogiltigförklaring av rättsakterna från mars 2017, i den del de avsåg honom.
- 25 Genom dom av den 8 november 2017, Klymenko/rådet (T-245/15, ej publicerad, EU:T:2017:792), ogillade tribunalen sökandens samtliga yrkanden angivna i punkterna 17, 20 och 24 ovan.
- 26 Sökanden överklagade domen av den 8 november 2017, Klymenko/rådet (T-245/15, ej publicerad, EU:T:2017:792) till domstolen den 5 januari 2018. Överklagandet registrerades med målnummer C-11/18 P.
- 27 Den 5 mars 2018 antog rådet beslut (Gusp) 2018/333 om ändring av beslut 2014/119 (EUT L 63, 2018, s. 48) och genomförandeförordning (EU) 2018/326 om genomförande av förordning nr 208/2014 (EUT L 63, 2018, s. 5) (nedan gemensamt kallade rättsakterna från mars 2018).

- 28 Rättsakterna från mars 2018 innebar att tillämpningen av de aktuella restriktiva åtgärderna förlängdes till och med den 6 mars 2019, utan att motiveringen till sökandens upptagande i förteckningen ändrades i förhållande till rättsakterna från mars 2015.
- 29 Sökanden väckte talan om ogiltigförklaring av rättsakterna från mars 2018, i den del de avsåg honom, genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 30 april 2018. Talan registrerades med målnummer T-274/18.
- 30 Mellan december 2018 och februari 2019 utväxlade rådet och sökanden flera skrivelser rörande en eventuell förlängning av de restriktiva åtgärderna i hans avseende. Rådet översände i synnerhet flera skrivelser från Ukrainas riksåklagarämbete (nedan kallat riksåklagaren) till sökanden rörande de brottmålsförfaranden som han var föremål för och som låg till grund för rådets planerade förlängning.
- 31 Den 4 mars 2019 antog rådet beslut (Gusp) 2019/354 om ändring av beslut 2014/119 (EUT L 64, 2019, s. 7) och genomförandeförordning (EU) 2019/352 om genomförande av förordning nr 208/2014 (EUT L 64, 2019, s. 1) (nedan gemensamt kallade de angripna rättsakterna).
- 32 De angripna rättsakterna innebar att tillämpningen av de aktuella restriktiva åtgärderna förlängdes till och med den 6 mars 2020. Sökandens namn kvarstod i förteckningen med samma motivering som den som angetts i punkt 16 ovan, tillsammans med följande precisering:
- ”Uppgifter i rådets ärendeakt visar att man har respekterat Oleksandr Viktorovych Klymenkos rätt till försvar och till ett effektivt rättsligt skydd i samband med de straffrättsliga förfaranden som rådet har grundat sig på. Det påvisas i synnerhet av undersökningsdomarens beslut av den 5 oktober 2018 om tillstånd till en särskild utredning i den tilltalades utelämnade uttalande.”
- 33 Genom skrivelse av den 5 mars 2019 underrättade rådet sökanden om att de restriktiva åtgärderna gentemot honom bibehölls. Rådet bemötte de synpunkter som sökanden framfört i skriftväxling av den 19 december 2018, den 21 januari och den 4 februari 2019 och översände de angripna rättsakterna till honom. Rådet angav också den frist inom vilken sökanden bereddes tillfälle att framföra synpunkter innan beslutet om att låta hans namn kvarstå i förteckningen fattades.

Faktiska omständigheter sedan talan väcktes

- 34 Tribunalen har genom dom av den 11 juli 2019, Klymenko/rådet (T-274/18, EU:T:2019:509), ogiltigförklarat rättsakterna från mars 2018 i den del de avsåg sökanden.
- 35 Domstolen har genom dom av den 26 september 2019, Klymenko/rådet (C-11/18 P, ej publicerad, EU:C:2019:786), dels upphävt domen av den 8 november 2017, Klymenko/rådet (T-245/15, ej publicerad, EU:T:2017:792) (se ovan punkt 25), dels ogiltigförklarat rättsakterna från mars 2015, mars 2016 och mars 2017 i den del de avsåg sökanden.

Förfarandet och parternas yrkanden

- 36 Sökanden har väckt den nu aktuella talan genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 3 maj 2019.
- 37 Rådet inkom med sitt svaromål den 29 juli 2019.
- 38 Den skriftliga delen av förfarandet avslutades den 20 september 2019, i och med att sökanden inte hade inkommit med replik inom den fastställda fristen.

- 39 När sammansättningen av tribunalens avdelningar ändrades genom tillämpning av artikel 27.5 i tribunalens rättegångsregler tilldelades målet sjätte avdelningen där en ny referent hade placerats.
- 40 Den 20 november 2019 anmodade tribunalen parterna, som en åtgärd för processledning enligt artikel 89 i rättegångsreglerna, att yttra sig i frågan om vilka slutsatser som ska dras i det nu aktuella målet av domen av den 11 juli 2019, Klymenko/rådet (T-274/18, EU:T:2019:509), och domen av den 26 september 2019, Klymenko/rådet (C-11/18 P, ej publicerad, EU:C:2019:786). Parterna efterkom denna anmodan inom den fastställda fristen.
- 41 Tribunalen får enligt artikel 106.3 i rättegångsreglerna besluta att avgöra målet utan att inleda den muntliga delen av förfarandet om muntlig förhandling inte har begärts av parterna inom tre veckor efter delgivningen av underrättelsen om att den skriftliga delen av förfarandet har avslutats. I förevarande fall anser tribunalen att handlingarna i målet utgör tillräckligt underlag och har därför beslutat, i avsikt att avsaknad av en sådan begäran, att avgöra målet utan att inleda den muntliga delen av förfarandet.
- 42 Sökanden har yrkat att tribunalen ska
- ogiltigförklara de angripna rättsakterna i den del de avser honom, och
 - förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.
- 43 Rådet har yrkat att tribunalen ska
- ogilla talan,
 - förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna, eller
 - i andra hand, för det fall de angripna rättsakterna ogiltigförklaras i de delar de avser sökanden, förordna att verkningarna av beslut 2019/354 ska bestå i den del de avser sökanden till dess att den delvisa ogiltigförklaringen av genomförandeförordning 2019/352 får verkan.

Rättslig bedömning

- 44 Sökanden har anfört fem grunder till stöd för sin talan. Den första grunden avser åsidosättande av motiveringsskyldigheten. Den andra grunden avser åsidosättande av rätten till försvar och rätten till ett effektivt domstolsskydd och den tredje avsaknad av rättslig grund. Den fjärde grunden avser en oriktig bedömning och den femte grunden ett åsidosättande av rätten till egendom.
- 45 Prövningen inleds med den andra och den fjärde grunden, som prövas tillsammans, eftersom de främst syftar till att klandra rådet för att det inte kontrollerade om de ukrainska myndigheterna iakttagit sökandens rätt till försvar och till ett effektivt domstolsskydd, vilket innebär att rådet gjorde en oriktig bedömning när det antog de angripna rättsakterna.
- 46 Genom dessa grunder har sökanden, med hänvisning till domen av den 19 december 2018, Azarov/rådet (C-530/17 P, EU:C:2018:1031), gjort gällande att rådet inte kontrollerade huruvida riksåklagarens beslut, som rådet grundat sig på för att bibehålla de restriktiva åtgärderna mot honom, fattades med iakttagande av hans rätt till försvar och till ett effektivt domstolsskydd.
- 47 Sökanden har kritiserat rådet för dess otillräckliga kontroller och för dess godtyckliga avvisande av hans påpekanden om de olika handlingar som riksåklagaren hade översänt till rådet.

- 48 Sökanden har särskilt gjort gällande att beslutet av undersökningsdomaren vid Petchersk distriktsdomstol i Kiev den 5 oktober 2018 (nedan kallat undersökningsdomarens beslut av den 5 oktober 2018), genom vilket beviljades tillstånd till en särskild utredning beträffande honom i hans utemål, i motsats till vad rådet har påstått, inte fattades med iakttagande av rätten till försvar och rätten till ett effektivt domstolsskydd enligt bland annat artiklarna 6 och 13 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, undertecknad i Rom den 4 november 1950 (nedan kallad Europakonventionen), samt enligt artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan). Detta beslut kunde nämligen inte överklagas och det fattades dessutom i strid med kraven i den ukrainska straffprocesslagen (nedan kallad straffprocesslagen). Sökanden har understrukit att rådet, trots att han påpekade detta, inte gjorde någon närmare kontroll i detta avseende.
- 49 Sökanden anser dessutom att den påstådda lagföringen av honom i Ukraina har pågått längre än vad som är skäligt, i den mening som avses i artikel 6.1 i Europakonventionen, och att det är uppenbart, även efter undersökningsdomarens beslut av den 5 oktober 2018, att de ukrainska myndigheternas enda syfte är att motivera att de aktuella restriktiva åtgärderna bibehålls.
- 50 Ända sedan förundersökningen inleddes har de ansvariga myndigheterna nämligen, i avsaknad av bevisning, inte gjort annat än att förhålla den. De har aldrig fattat något beslut om att hänskjuta målet till domstol eller att avsluta förfarandet och därigenom har de åsidosatt straffprocesslagen.
- 51 Rådet har framför allt gjort gällande att det, såsom framgår av dess skrivelse av den 5 mars 2019, beaktat sökandens påpekanden, kontrollerat om de var välgrundade och, med avseende på de uppgifter som erhållits av riksåklagaren, funnit att det fanns tillräckliga skäl att bibehålla sökandens namn i förteckningen. Rådet anser att det i sin skriftväxling med sökanden har kontrollerat dennes argument genom att ställa detaljerade frågor och genom att erhålla förtydliganden av riksåklagaren. Sökanden har dessutom utövat sin rätt att företrädas av en advokat i Ukraina i de förfaranden som rör honom och ändamålsenligt använt sig av sina rättigheter, så till den grad att han ibland vunnit framgång med några överklaganden.
- 52 Det framgår för övrigt inte av sökandens skrivelser till rådet att han gjort gällande de rättsmedel som han enligt straffprocesslagen hade att tillgå i vissa processuella situationer, exempelvis vid avbrott i förundersökningar eller när de inte avslutats inom föreskriven tid.
- 53 Rådet har också erinrat om att flera rättsliga avgöranden har meddelats med avseende på sökanden. Det rör sig om ett beslut om kvarhållande för att sökanden skulle inställa sig i domstol som fattades av undersökningsdomaren vid Petchersk distriktsdomstol i Kiev, ett beslut av den 1 mars 2017 om inledande av förundersökning i förfarandet med referensnummer 4201700000000113 (nedan kallat förfarande 113) och beslutet att inleda en särskild utredning i den tilltalades utemål i förfarandet med referensnummer 4201400000000521 (nedan kallat förfarande 521). För övrigt framgår det av andra omständigheter, till exempel delgivningen den 21 april 2017 av sökandens advokater vid förundersökningens slut, varigenom de fick ta del av handlingarna i målet, att sökandens rätt till försvar och ett effektivt domstolsskydd iakttagits i förfarandena i hans avseende.
- 54 Sökandens advokater hade således underrättats om de pågående förfarandena men har utnyttjat den omständigheten att han inte befinner sig i Ukraina för att åberopa brister i förfarandet i syfte att förhindra hans inställelse i domstol.
- 55 Sammanfattningsvis anser rådet att det har kunnat kontrollera att ett antal beslut i brottmålsförfarandena antagits med iakttagande av sökandens rätt till försvar och till ett effektivt domstolsskydd.

- 56 Vad beträffar sökandens resonemang rörande de långa utredningstiderna och den omständigheten att åtal inte har väckts mot honom har rådet påpekat att det begärt och erhållit klagoranden i detta avseende av de ukrainska myndigheterna och att förundersökningarna avseende förfarande 113 och förfarande 521 avslutades under 2017 respektive i oktober 2018, vilket visar att förfarandet fortskrider.
- 57 Rådet har också gjort gällande att det, i motsats till vad sökanden påstått, grundat sig på faktiska omständigheter som utgör ett tillräckligt underlag, i och med att det har lagt fram uppgifter som visar dels att det pågår straffrättsliga förfaranden mot sökanden avseende förskingring av ukrainska statliga medel, dels att rätten till försvar och rätten till en rättvis rättegång har iakttagits.
- 58 I svaret på den fråga som avses ovan i punkt 40 har rådet slutligen gjort gällande att det framgår av all skriftväxling med sökanden att rådet har kontrollerat samtliga argument som anförts i sökandens skrivelser med riksåklagaren genom att ställa exakta frågor och erhålla ytterligare klagoranden.
- 59 Det framgår av fast rättspraxis att unionsdomstolarna vid kontrollen av restriktiva åtgärder ska säkerställa en i princip fullständig kontroll av lagenligheten av samtliga unionsrättsakter med avseende på de grundläggande rättigheterna, vilka utgör en integrerad del av unionens rättsordning och till vilka hör bland annat rätten till försvar och till ett effektivt domstolsskydd, såsom dessa rättigheter stadfästas i artiklarna 47 och 48 i stadgan (se dom av den 11 juli 2019, Klymenko/rådet, T-274/18, EU:T:2019:509, punkt 40 och där angiven rättspraxis. Se även, för ett liknande resonemang, dom av den 26 september 2019, Klymenko/rådet, C-11/18 P, ej publicerad, EU:C:2019:786, punkterna 21 och 22 och där angiven rättspraxis).
- 60 För att den domstolsprövning som garanteras i artikel 47 i stadgan ska vara effektiv krävs det att unionsdomstolen – inom ramen för sin kontroll av lagenligheten av de skäl som ligger till grund för beslutet att uppföra eller bibehålla en person i förteckningen över personer som omfattas av restriktiva åtgärder – försäkras om att beslutet, som är individuellt i förhållande till den berörda personen, grundas på faktiska omständigheter som utgör ett tillräckligt underlag för ett sådant beslut. Detta förutsätter en undersökning av de faktiska omständigheter som har åberopats i den motivering som ligger till grund för nämnda beslut, vilket betyder att domstolskontrollen inte är begränsad till en bedömning av huruvida de angivna skälen är sannolika i abstrakt mening, utan avser frågan huruvida det föreligger tillräckligt klart och konkret stöd för dessa skäl, eller åtminstone för ett av dem som i sig anses räcka som grund för dessa rättsakter (se dom av den 11 juli 2019, Klymenko/rådet, T-274/18, EU:T:2019:509, punkt 41 och där angiven rättspraxis).
- 61 Ett beslut att gentemot en person som har fastställts som ansvarig för förskingring av medel som tillhör ett tredjeland vidta och vidmakthålla sådana restriktiva åtgärder som de som föreskrivs i beslut 2014/119 och förordning nr 208/2014 i ändrad lydelse, bygger i allt väsentligt på ett beslut av en behörig myndighet att inleda och genomföra en brottsutredning avseende denna person i fråga om brottet förskingring av offentliga medel (se dom av den 11 juli 2019, Klymenko/rådet, T-274/18, EU:T:2019:509, punkt 42 och där angiven rättspraxis).
- 62 Även om rådet således, enligt ett sådant kriterium för uppförande i förteckningen som det som angetts i punkt 13 ovan, får grunda ett beslut om restriktiva åtgärder på ett beslut av tredjeland, innebär den skyldighet att iaktta rätten till försvar och rätten till ett effektivt domstolsskydd som åvilar rådet att rådet ska försäkra sig om att dessa rättigheter har iakttagits av myndigheterna i det tredjeland som antog nämnda beslut (se dom av den 11 juli 2019, Klymenko/rådet, T-274/18, EU:T:2019:509, punkt 43 och där angiven rättspraxis).
- 63 Kravet på att rådet kontrollerar att de beslut av tredjeland som rådet har för avsikt att lägga till grund för sitt eget beslut har fattats med iakttagande av dessa rättigheter syftar till att säkerställa att ett beslut att vidta eller bibehålla restriktiva åtgärder bygger på faktiska omständigheter som utgör ett tillräckligt underlag och, på så vis, till att skydda de berörda personerna eller enheterna. Rådet kan således endast anse att ett beslut att vidta eller bibehålla sådana åtgärder bygger på faktiska omständigheter som utgör

ett tillräckligt underlag för beslutet efter att själv ha kontrollerat om rätten till försvar och rätten till ett effektivt domstolsskydd iaktogs när det berörda tredjelandet antog det beslut som rådet avser att lägga till grund för åtgärderna (se dom av den 11 juli 2019, Klymenko/rådet, T-274/18, EU:T:2019:509, punkt 44 och där angiven rättspraxis).

- 64 Det är visserligen riktigt att den omständigheten att det berörda tredjelandet tillhör de stater som har anslutit sig till Europakonventionen innebär att Europadomstolen för de mänskliga rättigheterna (nedan kallad Europadomstolen) ska kontrollera efterlevnaden av de grundläggande rättigheter som garanteras av Europakonventionen, vilka i enlighet med artikel 6.3 i FEU utgör en del av unionsrätten som allmänna principer. Denna omständighet kan emellertid inte medföra att den kontroll som angetts i punkt 63 ovan blir överflödigt (se dom av den 11 juli 2019, Klymenko/rådet, T-274/18, EU:T:2019:509, punkt 45 och där angiven rättspraxis).
- 65 Rådet är enligt rättspraxis skyldigt att i motiveringen till ett beslut att vidta eller bibehålla restriktiva åtgärder gentemot en person eller en enhet, om än kortfattat, ange på vilka grunder det anser att beslutet från tredjeland – som rådet har för avsikt att lägga till grund för sitt eget beslut – har antagits med iakttagande av rätten till försvar och rätten till ett effektivt domstolsskydd. Det åligger sålunda rådet, för att fullgöra sin motiveringsskyldighet, att i beslutet att vidta restriktiva åtgärder ange att det har kontrollerat om beslutet från det tredjeland som rådet baserar dessa åtgärder på har fattats med iakttagande av dessa rättigheter (se dom av den 11 juli 2019, Klymenko/rådet, T-274/18, EU:T:2019:509, punkt 46 och där angiven rättspraxis).
- 66 När rådet grundar införandet eller bibehållandet av restriktiva åtgärder, såsom de som är aktuella i förevarande fall, på ett beslut av ett tredjeland att inleda och genomföra en brottsutredning avseende förskingring av offentliga medel eller tillgångar av den berörda personen måste det sammanfattningsvis, å ena sidan, förvissa sig om att myndigheterna i det berörda tredjelandet vid tidpunkten för antagandet av nämnda beslut har iakttagit rätten till försvar och rätten till ett effektivt domstolsskydd för den person som är föremål för brottsutredningen och, å andra sidan, i beslutet om införande av restriktiva åtgärder ange skälen till att rådet anser att nämnda tredjeland har fattat detta beslut med iakttagande av dessa rättigheter (dom av den 11 juli 2019, Klymenko/rådet, T-274/18, EU:T:2019:509, punkt 47).
- 67 Det är mot bakgrund av dessa principer, utvecklade i rättspraxis, som tribunalen ska pröva huruvida rådet har iakttagit sina skyldigheter.
- 68 Tribunalen framhåller inledningsvis att rådet visserligen har angett i de angripna rättsakterna (se ovan punkt 32) av vilka skäl det fann att de ukrainska myndigheternas beslut att inleda och genomföra ett straffrättsligt förfarande avseende förskingring av statliga medel eller tillgångar gentemot sökanden hade antagits med iakttagande av rätten till försvar och rätten till ett effektivt domstolsskydd. Tribunalen ska emellertid pröva om rådet gjorde en riktig bedömning när det fann att nämnda myndigheter hade iakttagit dessa rättigheter vad gäller sökanden avseende i de förfaranden som ligger till grund för de angripna rättsakterna.
- 69 Prövningen av huruvida motiveringen är väl underbyggd, vilken avser frågan huruvida de angripna rättsakterna är lagenliga i materiellt hänseende och vilken i förevarande fall består i en prövning av huruvida de av rådet åberopade omständigheterna är styrkta och om de visar att de ukrainska myndigheternas iakttagande av dessa rättigheter har kontrollerats, ska skiljas från frågan rörande motiveringen, som avser en väsentlig formföreskrift (se, för ett liknande resonemang, dom av den 15 november 2012, rådet/Bamba, C-417/11 P, EU:C:2012:718, punkterna 60 och 61) och endast utgör en naturlig följd av rådets skyldighet att först förvissa sig om att dessa rättigheter har iakttagits.
- 70 Sökanden har varit föremål för nya restriktiva åtgärder som vidtagits genom de angripna rättsakterna med stöd av det kriterium som anges i artikel 1.1 i beslut 2014/119, såsom detta har förtydligats i beslut 2015/143, och i artikel 3 i förordning nr 208/2014, i enlighet med vad som anges i förordning

2015/138 (se punkterna 13 och 14 ovan). Enligt detta kriterium ska tillgångar frysas för personer som har fastställts som ansvariga för förskingring av ukrainska statliga medel, inbegripet personer som är föremål för utredning av de ukrainska myndigheterna.

- 71 Tribunalen konstaterar att rådet grundade sitt beslut att låta sökandens namn kvarstå i förteckningen på den omständigheten att han var föremål för utredning av de ukrainska myndigheterna för förskingring av offentliga medel eller tillgångar och missbruk av tjänsteställning. Denna omständighet styrktes av riksåklagarens skrivelser som sökanden hade fått en kopia på (se punkt 30 ovan).
- 72 Beslutet att bibehålla de restriktiva åtgärderna mot sökanden grundades således, i likhet med vad som var fallet i de mål där domstolen meddelade dom av den 26 september 2019, Klymenko/rådet, (C-11/18 P, ej publicerad, EU:C:2019:786) respektive dom av den 11 juli 2019, Klymenko/rådet, (T-274/18, EU:T:2019:509), på de ukrainska myndigheternas beslut att inleda och genomföra brottsutredningar avseende förskingring av ukrainska statliga medel.
- 73 Tribunalen framhåller även att rådet, när det genom de angripna rättsakterna ändrade bilagan till beslut 2014/119 och bilaga I till förordning nr 208/2014, förde in ett nytt avsnitt, i två delar, som i sin helhet avser rätten till försvar och rätten till ett effektivt domstolsskydd.
- 74 Den första delen innehåller en allmän erinran om rätten till försvar och rätten till ett effektivt domstolsskydd i enlighet med straffprocesslagen. Först och främst erinras särskilt om de olika processrättsliga rättigheter som tillkommer alla som är misstänkta eller tilltalade i ett straffrättsligt förfarande enligt artikel 42 i straffprocesslagen. Vidare erinras om att alla klagomål mot utredarens eller åklagarens beslut, handlingar eller underlåtenheter enligt artikel 306 i samma lag ska prövas av undersökningsdomaren eller den lokala domstolen, i närvaro av den klagande, dennes advokat eller dennes rättsliga ombud. Det anges också att det bland annat klargörs i artikel 309 i nämnda lag att beslut av en undersökningsdomare kan överklagas. Slutligen anges att ett antal processuella utredningsåtgärder, till exempel beslag och häktning, endast får vidtas om en undersökningsdomare eller en domstol så beslutar.
- 75 Den andra delen av detta avsnitt rör tillämpningen av rätten till försvar och rätten till ett effektivt domstolsskydd för varje person som är uppförd i förteckningen. När det särskilt gäller sökanden anges att uppgifter i rådets ärendeakt visar att hans rätt till försvar och till ett effektivt domstolsskydd har respekterats i samband med de straffrättsliga förfaranden som rådet har grundat sig på, vilket bland annat framgick av undersökningsdomarens beslut av den 5 oktober 2018 (se ovan punkt 32).
- 76 Tribunalen framhåller även att rådet endast angav i skrivelsen av den 5 mars 2019 (se ovan punkt 33) att riksåklagarens skrivelser styrkte att sökanden fortfarande var föremål för förfarande 113 och förfarande 521 för förskingring av offentliga medel eller tillgångar och, i fråga om iakttagandet av sökandens rätt till försvar och ett effektivt domstolsskydd, uttryckligen hänförde sig enbart till förfarande 521 och att rådet angav att det framgick av undersökningsdomarens beslut av den 5 oktober 2018 att dessa rättigheter hade iakttagits i detta fall. Att dessa rättigheter hade iakttagits följde av den omständigheten att beslutet fattades efter en offentlig förhandling där försvaret deltog. Genom denna förhandling fastslogs dessutom att sökanden var en misstänkt person i nämnda straffrättsliga förfarande, att hans namn var uppfört på en ”förteckning över eftersökta personer”, att åtalet hade visat på skälig misstanke och att det fanns skäl att anta att han höll sig undan de förundersökningsansvariga myndigheterna.
- 77 Följaktligen är det endast för förfarande 521 som rådet har visat att det verkligen kontrollerat att sökandens rätt till försvar och till ett effektivt domstolsskydd har iakttagits, trots att rådet i skrivelsen av den 5 mars 2019 (se ovan punkt 33), även hänförde sig till förfarande 113.

- 78 Tribunalen påpekar i detta avseende först och främst att rådet inte har visat i vilken utsträckning undersökningsdomarens beslut av den 5 oktober 2018, som är en rent processuell handling, visar att sökandens rätt till försvar och till ett effektivt domstolsskydd har iakttagits i förfarande 521. I det nu aktuella fallet var rådet emellertid skyldigt, såsom erinras om i punkterna 61 och 62 ovan, att innan det beslutade att bibehålla de aktuella restriktiva åtgärderna kontrollera huruvida det ukrainska rättsväsendets beslut att inleda och genomföra förundersökningar avseende försörjning av offentliga medel eller tillgångar och missbruk av tjänsteställning som en offentlig tjänsteman gör sig skyldig till hade antagits med iakttagande av nämnda rättigheter för sökanden.
- 79 Undersökningsdomarens beslut av den 5 oktober 2018, som är av underordnad betydelse i förhållande till förfarande 521, kan inte mot den bakgrunden, åtminstone inte formellt, betraktas som det beslut om att inleda och genomföra förundersökningen som motiverar att de restriktiva åtgärderna bibehålls. Det får dock medges att detta beslut, ur materiell synvinkel, i och med att det fattades av en domare, verkligen beaktades av rådet som den faktiska grund som motiverar att de aktuella åtgärderna verkligen bibehålls. Tribunalen ska således pröva huruvida rådets bedömning, att beslutet visade att sökandens rätt till försvar och rätt till ett effektivt domstolsskydd hade iakttagits, var riktig.
- 80 I motsats till vad rådet har påstått framgår det inte klart av undersökningsdomarens beslut av den 5 oktober 2018 att sökanden garanterades dessa rättigheter i det aktuella fallet. Det är visserligen riktigt, som rådet underströk i skrivelsen av den 5 mars 2019 (se ovan punkt 33), att beslutet fattades efter en offentlig förhandling där företrädare för försvaret deltog och att undersökningsdomaren då slog fast att sökanden var en misstänkt person, att han var uppförd på en ”förteckning över eftersökta personer”, att åklagaren hade visat att det förelåg skälig misstanke och att det fanns skäl att anta att sökanden höll sig undan de förundersökningsansvariga myndigheterna. Det framgår emellertid inte av handlingarna i målet att rådet har granskat de uppgifter som sökanden lämnade i sina skrivelser av den 19 december 2018 och av den 4 februari 2019.
- 81 Sökanden gjorde nämligen gällande, med stöd av vissa handlingar, för det första att hans namn i motsats till riksåklagarens uppgifter till undersökningsdomaren inte var upptaget i den förteckning över internationellt eftersökta personer som upprättats av Internationella kriminalpolisorganisationen (Interpol) (nedan kallad Interpols förteckning över eftersökta personer), för det andra att han vid förhandlingen hos nämnda domare inte hade företrätts av advokater han själv valt, utan av en offentligt utsedd advokat som inte kunde säkerställa ett adekvat försvar, och, för det tredje, att villkoren för att tillåta en utredning i den tilltalades utvärdering inte var uppfyllda i det aktuella fallet och att undersökningsdomarens beslut av den 5 oktober 2018 utgjorde ett åsidosättande av rätten till effektivt domstolsskydd i och med att det inte kunde överklagas.
- 82 Tribunalen framhåller för det första att det inte framgår av handlingarna i målet att rådet kontrollerade i vilken mån ett sådant beslut som det aktuella, som inte kunde överklagas, var förenligt med artikel 42 i straffprocesslagen, vilken uttryckligen omnämns i avsnittet i de angripna rättsakterna rörande rätten till försvar och rätten till ett effektivt domstolsskydd (se ovan punkt 74) och enligt vilken en misstänkt person har rätt att ”begära prövning av en utredares, åklagares och undersökningsdomares beslut, handlingar eller underlåtenhet”.
- 83 För det andra framgår det inte av handlingarna i målet att rådet, trots de upplysningar som sökanden hade lämnat, kontrollerade varför han inte hade företrätts av advokater som han själv valt, utan av en advokat som tillförordnats.
- 84 Närmare bestämt är det riktigt, såsom rådet har erinrat om, att rådet i januari 2019 som svar på en fråga till de ukrainska myndigheterna bland annat avseende frågan huruvida sökanden hade företrätts av en advokat vid förhandlingen hos undersökningsdomaren, mottog riksåklagarens skrivelse av den 22 januari 2019, i vilken angavs att sökandens försvar hade säkerställts av en advokat från ett centrum för kostnadsfri rättshjälp som tillförordnats av undersökningsdomaren. Det ska emellertid framhållas att sökanden i sin skrivelse av den 4 februari 2019, som översändes inom den av rådet fastställda

fristen som svar på rådets skrivelse av den 25 januari 2019, inte klagade på att han varit utan rättsligt biträde utan på att han inte hade företrätts av de advokater han själv hade valt, och att rådet nöjde sig med riksåklagarens svar, som dessutom endast återgav en stor del av undersökningsdomarens beslut, utan att egentligen beakta de omständigheter som anförts av sökanden avseende undersökningsdomarens beslut att tillförordna en advokat.

- 85 Det framgår nämligen av undersökningsdomarens beslut av den 5 oktober 2018 att denne var medveten om att det fanns en advokat som utsetts av sökanden, i och med att undersökningsdomaren uppgav att han underrättat advokaten om den nya misstanken om brott genom handling som upprättades den 6 mars 2018. Under dessa omständigheter har rådet, på vilket det ankommer att i händelse av bestridande fastställa att de grunder som görs gällande mot den berörda personen är välgrundade (se, för ett liknande resonemang, dom av den 26 september 2019, Klymenko/rådet, C-11/18 P, ej publicerad, EU:C:2019:786, punkt 38 och där angiven rättspraxis), i det nu aktuella fallet inte uppfyllt sin skyldighet att förvissa sig om att sökandens rätt till försvar iakttagits inom ramen för förfarande 521.
- 86 För det tredje framgår det inte av handlingarna i målet vilka uppgifter som undersökningsdomaren grundade sig på för att konstatera att sökanden var upptagen i Interpols förteckning över eftersökta personer och av vilka skäl rådet nöjde sig med riksåklagarens och undersökningsdomarens påståenden, trots alla handlingar som rådet mottagit av sökanden av vilka framgick att hans namn inte förekom på Interpols förteckning över eftersökta personer.
- 87 Denna sistnämnda aspekt saknar dessutom inte betydelse vid bedömningen av iakttagandet av sökandens rätt till försvar och till ett effektivt domstolsskydd mot bakgrund av artikel 297–4 i straffprocesslagen, enligt vilken ett av villkoren för att en åklagare ska beviljas tillstånd att företa en särskild utredning i den tilltalades utvaro är att personen i fråga ska vara upptagen i en mellanstatlig eller internationell förteckning över eftersökta personer.
- 88 Tribunalen påpekar att undersökningsdomaren berörde båda villkoren i sitt beslut av den 5 oktober 2018, dock utan att uttala sig uttryckligen om villkoret avseende den berörda personens upptagande i förteckningen. Vad gäller riksåklagaren konstaterar tribunalen att denne i sin skrivelse av den 22 januari 2019 endast angav att sökandens namn hade förts upp på en internationell förteckning över eftersökta personer den 5 juni 2014 och att motsvarande uppgifter hade förts in i akten vid Interpols generalsekretariat men att uppgifterna sedan hade blockerats till dess att klagomålet på grund av sökandens bestridanden hade prövats.
- 89 När det för det fjärde gäller iakttagandet av sökandens rätt att få sin sak prövad inom skälig tid, framgår det inte av riksåklagarens skrivelser varför det, med hänsyn till sökandens långvariga bortavaro från ukrainskt territorium, vilken de ukrainska myndigheterna hade underrättats om, dröjde till den 9 juli 2018, det vill säga mer än fyra år efter förundersökningens inledande, innan en ansökan om en särskild utredning i den tilltalades utvaro lämnades in till undersökningsdomaren.
- 90 Tribunalen konstaterar också att riksåklagaren ingav den fullständiga versionen av beslutet om en särskild utredning i den tilltalades utvaro som svar på en fråga från rådet av den 18 januari 2019. Fram till dess att de angripna rättsakterna antogs hade rådet inte underrättats av de ukrainska myndigheterna om hur förfarande 521 hade fortskridit mot bakgrund av beslutet att tillåta en särskild utredning i den tilltalades utvaro och inte heller tagit något initiativ för att begära upplysningar av dessa myndigheter. I skrivelsen av den 22 januari 2019 angav riksåklagaren för övrigt endast att åtal skulle väckas mot sökanden vid domstol så snart försvaret hade tagit del av uppgifterna i det pågående straffrättsliga förfarandet.
- 91 Vad beträffar det argument som rådet vill härleda ur den omständigheten att det föreligger andra domstolsavgöranden som meddelats med avseende på sökanden (se ovan punkt 53), påpekar tribunalen, precis som i det mål i vilket tribunalen meddelade dom av den 11 juli 2019,

Klymenko/rådet (T-274/18, EU:T:2019:509, punkt 81), att dessa avgöranden utgör led i de brottmålsförfaranden som legat till grund för beslutet att föra upp och bibehålla sökandens namn i förteckningen och endast är av underordnad karaktär i förhållande till detta förfarande, eftersom de avser antingen säkerhetsåtgärder eller processuella frågor.

- 92 Sådana beslut kan på sin höjd styrka förekomsten av faktiska omständigheter som utgör ett tillräckligt underlag, det vill säga det förhållandet att sökanden, i enlighet med kriteriet för upptagande, var föremål för straffrättsliga förfaranden avseende, bland annat, förskingring av ukrainska statliga medel eller tillgångar. De kan emellertid inte i sig styrka att beslutet av Ukrainas rättsliga myndigheter om att inleda och genomföra nämnda brottsutredningar, vilket i allt väsentligt ligger till grund för beslutet att bibehålla de restriktiva åtgärderna gentemot sökanden, fattades med iakttagande av sökandens rätt till försvar och till ett effektivt domstolsskydd.
- 93 Vad sedan gäller den omständigheten att sökanden, den 21 april 2017, hade getts tillgång till riksåklagarens handlingar rörande honom, konstaterar tribunalen att det därvid rör sig om en nödvändig – men med säkerhet inte tillräcklig – förutsättning för att anse att hans rätt till försvar och till ett effektivt domstolsskydd har iakttagits (se, för ett liknande resonemang, dom av den 11 juli 2019, Klimenko/rådet, T-274/18, EU:T:2019:509, punkt 88).
- 94 Rådet har i vart fall inte åberopat någon enda handling i det ärende som utmynnade i antagandet av de angripna rättsakterna av vilken det framgår dels att rådet har granskat de ukrainska domstolsavgöranden som rådet har åberopat i allmänna ordalag, dels att rådet därav kunde sluta sig till att sökandens processuella rättigheter faktiskt hade iakttagits.
- 95 Rådet har för övrigt inte heller förklarat på vilket sätt förekomsten av dessa domstolsavgöranden möjliggör slutsatsen att nämnda rättigheter har tillvaratagits i förevarande fall trots att, såsom sökanden gjort gällande i skrivelserna till rådet, förfarande 521, som inleddes i april 2014 och avsåg gärningar som påstods ha begåtts mellan 2011 och 2014, fortfarande var på förundersökningsstadiet och ingen ukrainsk domstol hade inlett sakprövningen i det aktuella målet. En eventuell domstolsprövning hade på sin höjd avsett processuella frågor.
- 96 I artikel 47 andra stycket i stadgan, vilken utgör den parameter mot vilken rådet ska avgöra huruvida rätten till ett faktiskt domstolsskydd har iakttagits, anges att var och en har rätt att inom skälig tid få sina angelägenheter prövade i en rättvis och offentlig rättegång och inför en oavhängig och opartisk domstol som har inrättats enligt lag (se, för ett liknande resonemang, dom av den 11 juli 2019, Klymenko/rådet, T-274/18, EU:T:2019:509, punkt 84 och där angiven rättspraxis).
- 97 I och med att stadgan innehåller motsvarande rättigheter som de rättigheter som garanteras av Europakonventionen, till exempel rättigheterna i artikel 6, ska de enligt artikel 52.3 i stadgan ha samma innebörd och räckvidd som i Europakonventionen.
- 98 Tribunalen erinrar i detta avseende om att Europadomstolen när den tolkat artikel 6 i Europakonventionen har framhållit att syftet med principen om skälig tid bland annat är att skydda tilltalade mot oskäligt långvariga förfaranden och undvika att de svävar i ovisshet alltför länge om målets handläggning samt förhindra förseningar som undergräver rättskipningens effektivitet och trovärdighet (se Europadomstolen, 7 juli 2015, Rutkowski m.fl. mot Polen, CE:ECHR:2015:0707JUD007228710, punkt 126 och där angiven rättspraxis). Europadomstolen har också uttalat att en överträdelse av denna princip kan fastställas, bland annat när förundersökningskedet i brottmålsförfarandet har kännetecknats av ett antal perioder av inaktivitet som kan tillskrivas de myndigheter som ansvarar för utredningen (se, för ett liknande resonemang, Europadomstolen, 6 januari 2004, Rouille mot Frankrike, CE:ECHR:2004:0106JUD005026899, punkterna 29–31; 27 september 2007, Reiner m.fl. mot Rumänien, CE:ECHR:2007:0927JUD000150502, punkterna 57–59; 12 januari 2012, Borisenko mot Ukraina, CE:ECHR:2012:0112JUD002572502, punkterna 58–62).

- 99 Det följer vidare av rättspraxis att när en person är föremål för restriktiva åtgärder sedan flera år tillbaka på grund av i princip en och samma förundersökning som riksåklagaren genomför, är rådet skyldigt att fördjupa sin undersökning av huruvida de ukrainska myndigheterna eventuellt har åsidosatt denna persons grundläggande rättigheter (se, för ett liknande resonemang, dom av den 30 januari 2019, Stavytskyj/rådet, T-290/17, EU:T:2019:37, punkt 132).
- 100 Följaktligen borde rådet i förevarande fall åtminstone ha angett skälen till att det, trots sökandens argument som återges ovan i punkt 95, kunde anse att sökandens rätt till ett effektivt domstolsskydd inför Ukrainas rättsliga myndigheter, vilken uppenbart är en grundläggande rättighet, hade iakttagits vad gäller frågan huruvida hans fall hade prövats inom skälig tid (se, för ett liknande resonemang, dom av den 11 juli 2019, Klymenko/rådet, T-274/18, EU:T:2019:509, punkt 87).
- 101 Mot bakgrund av handlingarna i målet är det således inte möjligt att slå fast att de uppgifter som rådet förfogade över vid antagandet av de angripna rättsakterna gjorde det möjligt att kontrollera huruvida beslutet av Ukrainas rättsliga myndigheter hade fattats med iakttagande av sökandens rätt till ett effektivt domstolsskydd och till att få sin sak prövad inom rimlig tid.
- 102 Tribunalen påpekar också att den rättspraxis enligt vilken det, vid antagandet av ett sådant beslut om frysning av tillgångar som det som avser sökanden, inte ankommer på rådet eller unionsdomstolen att kontrollera huruvida de undersökningar som den person som omfattas av dessa åtgärder var föremål för i Ukraina var välgrundade, utan endast huruvida beslutet om frysning är välgrundat mot bakgrund av den handling eller de handlingar som ligger till grund för beslutet, inte ska tolkas så, att rådet inte är skyldigt att kontrollera att det beslut av ett tredjeland som rådet avser att lägga till grund för ett beslut om restriktiva åtgärder har antagits med iakttagande av rätten till försvar och rätten till ett effektivt domstolsskydd (se, för ett liknande resonemang, dom av den 11 juli 2019, Klymenko/rådet, T-274/18, EU:T:2019:509, punkt 90 och där angiven rättspraxis).
- 103 Det är mot bakgrund av det ovan anförda inte styrkt att rådet, innan de angripna rättsakterna antogs, förvissade sig om att Ukrainas rättsliga myndigheter hade iakttagit sökandens rätt till försvar och till ett effektivt domstolsskydd i de brottmålsförfaranden som rådet grundade sig på. Rådet gjorde följaktligen en oriktig bedömning när det beslutade att bibehålla sökandens namn i förteckningen.
- 104 Under dessa omständigheter ska de angripna rättsakterna ogiltigförklaras i den del de avser sökanden. De övriga grunder och argument som sökanden åberopat behöver inte prövas.
- 105 Vad gäller rådets andrahandsyrkande (se punkt 43 tredje strecksatsen ovan), att låta rättsverkningarna av beslut 2019/354 bestå till dess att fristen för att ge in ett överklagande har löpt ut och, för det fall ett överklagande inges, till dess att ett beslut har antagits härom, är det tillräckligt att påpeka att beslut 2019/354 endast medförde rättsverkningar till den 6 mars 2020. En ogiltigförklaring av beslutet genom denna dom får därför inte några konsekvenser för tiden efter detta datum, varför det inte är nödvändigt att yttra sig i frågan om att låta rättsverkningarna av nämnda beslut bestå (se dom av den 11 juli 2019, Klymenko/rådet, T-274/18, EU:T:2019:509, punkt 93 och där angiven rättspraxis).

Rättegångskostnader

- 106 Enligt artikel 134.1 i tribunalens rättegångsregler ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Sökanden har yrkat att rådet ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom rådet har tappat målet ska yrkandet bifallas.

Av dessa skäl meddelar

TRIBUNALEN (femte avdelningen)

följande:

- 1) Rådets beslut (Gusp) 2019/354 av den 4 mars 2019 om ändring av beslut 2014/119/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina och rådets genomförandeförordning (EU) 2019/352 av den 4 mars 2019 om genomförande av förordning (EU) nr 208/2014 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina ogiltigförklaras i den del Oleksandr Viktorovytj Klymenko kvarstår i förteckningen över de personer, enheter och organ som omfattas av dessa restriktiva åtgärder.
- 2) Europeiska unionens råd ska ersätta rättegångskostnaderna.

Spielmann

Spineanu-Matei

Mastroianni

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 25 juni 2020.

Underskrifter